

ЮВІЛЕЇ

Валентин Миколайович Славнов

18 січня минуло 80 років з дня народження і 50 років науково-педагогічної та громадської діяльності відомого вченого в галузі медичної радіології доктора медичних наук, професора Валентина Миколайовича Славнова.

Він народився в м. Києві в 1924 році. З серпня 1942 по липень 1947 року служив у Радянській Армії, був учасником Великої Вітчизняної війни. Після закінчення з відзнакою Київського медичного інституту ім. О.О. Богомольця в 1955 р. навчався в аспірантурі при кафедрі рентгенології і радіології. Захистивши в 1959 р. кандидатську дисертацію, працював асистентом і доцентом кафедри медичної радіології Київського інституту удосконалення лікарів. У 1967 р. він захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук.

З 1968 р. дотепер, протягом 35 років, Валентин Миколайович працює в Інституті ендокринології та обміну речовин АМН України. Він був засновником і керівником лабораторії радіології та рентгенології інституту 22 роки і нині продовжує активну наукову діяльність. В 1974 р. В.М. Славнову присвоєно вчене звання професора.

Наукова діяльність цієї творчої людини пов'язана із становленням та розвитком радіонуклідної діагностики. Ранні наукові праці В.М. Славнова присвячені радіонуклідній діагностиці захворювань щитоподібної залози, печінки та жовчного міхура, нирок, серцево-судинної системи. Основним напрямком наукового пошуку вченого стала розробка та широке впровадження в клінічну ендокринологію радіонуклідних і радіоімуннологічних методів діагностики. Його багаторічні дослідження узагальнені в кількох книгах,

найзначніші з яких «Радіоізотопні і радіоімуннологічні дослідження функцій ендокринних залоз» (1978), «Функціональні методи дослідження в ендокринології» (1981), «Радіоімуннологічний аналіз в онкології» (1984) у співавторстві з Е.Д. Чеботарьовою, В.В. Шишкіною, а також «Радіоімуннологічний аналіз у клінічній ендокринології» (1988).

У здобутку професора В.М. Славнова понад 430 друкованих наукових праць, серед них 8 книг, 8 авторських свідоцтв і патентів. Результати наукових досліджень вченого неодноразово доповідалися на з'їздах та конференціях колишнього СРСР, України, на європейських та світових конгресах радіологів і ендокринологів. Під його керівництвом захищено 6 докторських і 17 кандидатських дисертацій.

Професор В.М. Славнов зробив значний внесок в організацію радіологічної допомоги населенню, виконуючи в 1973–1978 роках обов'язки головного радіолога України, заступника голови закритої вченої ради і члена Президії вченої медичної ради МОЗ України, активно працював у складі республіканської комісії з ліквідації наслідків катастрофи на ЧАЕС при МОЗ України.

Наукові дослідження Валентин Миколайович успішно поєднує з громадською діяльністю. Багато років він був членом правління Всесоюзного і Українського наукових товариств рентгенологів і радіологів, головою секції радіологів та заступником голови Київського міського наукового товариства рентгенологів і радіологів, членом республіканської проблемної комісії «Медична радіологія», а також спеціалізованої вченої ради з променевої діагностики і променевої терапії при Інституті онкології та радіології АМН України. Валентин Миколайович є членом редакційної колегії «Українського радіологічного журналу». Його короткі біографічні дані наведено у «International Who's Who in Medicine», «Dictionary of International Biography» (Cambridge, England) і «Who's Who in Science and Engineering» (USA).

За хоробрість і мужність під час Великої Вітчизняної війни і заслуги в галузі охорони здоров'я та медичної науки В.М. Славнов нагороджений багатьма орденами, в тому числі «За мужність», і 12 медалями, Почесними знаками «Відмінник охорони здоров'я», «Відмінник цивільної оборони СРСР», «Винахідник СРСР» та Почесною грамотою міністра охорони здоров'я України, Подячною грамотою всесоюзного товариства «Знання», відзначений Подякою голови Київської міської державної адміністрації.

З нагоди 80-річчя щиро вітаємо професора Валентина Миколайовича Славнова з ювілеєм, зичимо міцного здоров'я, довгих років життя та творчого натхнення.

*Колектив Інституту ендокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка АМН України
Редакція «Українського радіологічного журналу»*

Василь Олександрович Мурашко

5 грудня минуло 60 років з дня народження і 30 років науково-педагогічної діяльності кандидата медичних наук Василя Олександровича Мурашко — доцента кафедри радіології, завідувача секції радіаційної гігієни Київської медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика.

По закінченні у 1968 році Київського медичного інституту В.О. Мурашко працював за призначенням санітарним лікарем у Хмельницькій області, а 1970 року повернувся до рідного навчального закладу на кафедру загальної і радіаційної гігієни, яку на той час очолював відомий фахівець професор Р.Д. Габович. Саме він і визначив подальший науковий шлях нового молодшого наукового співробітника.

Виконуючи планові теми кафедри, Василь Олександрович оволодів складними радіаційно-гігієнічними і біохемічними методами досліджень, що дало можливість виконати самостійно кілька робіт, які були опубліковані в центральних наукових журналах. Інтерес до радіаційно-гігієнічних досліджень і проблем промислової гігієни підштовхнув його до вивчення впливу промислових факторів на органи травлення. Цій проблемі на кафедрі до того часу не приділяли достатньої уваги, хоча вже тоді вона ставала нагальною. Працюючи над дисертаційною роботою, Василь Олександрович зробив чимало раціоналізаторських пропозицій, наприклад, щодо удосконалення методики вивчення пристінкового травлення.

У 1977 році В.О. Мурашко з успіхом захистив кандидатську дисертацію і перейшов працювати до

Київського інституту удосконалення лікарів на посаду асистента курсу радіаційної гігієни. Відтоді розпочалася його науково-педагогічна діяльність виключно з радіаційної гігієни.

Викладаючи цей предмет на різних гігієнічних циклах удосконалення, Василь Олександрович шліфував свою педагогічну майстерність, розширював коло наукових інтересів і знань. Згодом це дало йому можливість стати співавтором 3 монографій, 1 підручника з радіаційної гігієни, понад 60 наукових праць, 1 винаходу і 5 раціоналізаторських пропозицій.

З 1992 року курс радіаційної гігієни було об'єднано з кафедрою радіології і В.О. Мурашко почав викладати практично на всіх профільних циклах, які проводяться на кафедрі, що дало підставу керівництву КМАПО і ВАКу присвоїти висококваліфікованому викладачеві в 1987 році звання доцента. За 25 років роботи в академії Василь Олександрович дав путівку в професію багатьом лікарям, для яких цей фах став основним.

Під час катастрофи на ЧАЕС доцент В.О. Мурашко брав активну участь у роботі радіологічної лабораторії КМАПО, надавав консультативну шефську допомогу санітарно-епідеміологічній службі Києва і Київської області, сумлінно виконував свої обов'язки як судово-медичний експерт на добровільних засадах. Протягом тривалого часу він проводив радіаційно-гігієнічні дослідження населення Житомирської та Вінницької областей.

Багато років доцент В.О. Мурашко є членом профкому КМАПО, на громадських засадах виконує обов'язки начальника служби протирадіаційного і протихемічного захисту академії.

Багаторічну сумлінну працю фахівця оцінено подяками від Київської міської адміністрації, керівництва КМАПО і міського комітету профспілок.

Вітаючи Василя Олександровича з ювілеєм, бажаємо цій енергійній, працьовитій людині, висококваліфікованому викладачу, чуйному товаришеві міцного здоров'я, нових творчих здобутків, довгих років життя.

Співробітники кафедри радіології Київської медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика

Редакція «Українського радіологічного журналу»

Геннадій Трохимович Божко

У вересні 2003 року Г.Т. Божко відзначив 60-річний ювілей і 35 років трудової діяльності в галузі променевої терапії.

Понад 20 років Геннадій Трохимович очолює рентгенодіагностичне відділення Інституту отоларингології ім. проф. О.С. Коломійченка АМН України. До того як обійняти цю посаду Г.Т. Божко навчався на лікувальному факультеті Кримського медичного інституту, служив у армії, здобував досвід, працюючи лікарем-радіологом у Кримській обласній клінічній лікарні, у клінічній ординатурі на кафедрі медрадіології Київського інституту удосконалення лікарів. У 1980 році він заочно закінчив аспірантуру і захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук на тему «Радионуклідное определение регионарного мозгового кровотока у больных пожилого и старческого возраста с психозами сосудистого генеза». Того ж року закінчив факультет медичної кібернетики Київського народного університету технічного прогресу.

Протягом тривалого часу Г.Т. Божко під керівництвом академіка Л.Г. Розенфельда брав

участь у виконанні НДР з удосконалення технології променевої терапії при злоякісних пухлинах ЛОР-органів, одночасно працюючи старшим науковим співробітником. Належно оцінено його вагомий внесок у розробку тем: оптимізація конфігурації полів опромінення за допомогою комп'ютерної суперпозиції діагностичних зображень; використання радіомодифікувальних факторів (локальної електромагнітної гіпертермії, штучної короткочастотної гіперглікемії, лікарських засобів); внутрішнє лазерне опромінення крові; ензимотерапія при променевих ушкодженнях; визначення радіочутливості злоякісних пухлин.

У тяжкому для нашої країни 1986 році Г.Т. Божко у складі батальйону хемічного захисту працював у особливо небезпечній зоні Чорнобильської АЕС. Указом Президії Верховної Ради СРСР його було нагороджено медаллю «За трудову відзнаку», а наказом міністра охорони здоров'я — значком «Відмінник охорони здоров'я».

Щороку в рентгенологічному відділенні, яким завідує Г.Т. Божко, виконується понад 3600 обстежень ЛОР-органів, органів грудної клітки, шлунково-кишкового тракту, кістково-суглобової системи амбулаторних і стаціонарних хворих. Протягом року понад 450 пацієнтів із злоякісними пухлинами ЛОР-органів приймають променеви терапію на дистанційному гамма-терапевтичному апараті АГАТ-Р.

Десятки й сотні людей завдячують Геннадію Трохимовичу за його турботу і увагу до них. Відданість своїй справі, великий досвід, професіоналізм Г.Т. Божка високо оцінюють колеги, які бажають йому доброго здоров'я і плідної натхненної праці на довгі роки.

Колектив Інституту отоларингології ім. проф. О.С. Коломійченка АМН України

Редакція «Українського радіологічного журналу»